

Matej Bor

Prvi sosed

Večer mineva. Noč bo motna in plitka.
Zdaj vse bo pozaspalo, tu pa bo
ob meni še divjala nora bitka
za neko revno, zdelano telo.
Smrt in življenje, že na pol razpalo,
v laseh si bosta, ko bo léžal vznak.
Kdo bo močnejši? In kaj bo tu ostalo,
on ali tuj, spočit mrtvak?

Drugi sosed

Kaj delaš, duša uboga, v tej minuti,
ko bolečine me tepo in tro?
Si močna? Če si, upri se muki kruti,
če nisi, pa prevarajva telo.
Prevarajva ga in odtod zbeživa,
pozabiva čimprej, da sva kedaj
bila na tej nesrečni zemlji živa,
in pojdiva iskat kak drugi kraj.
Kak drugi kraj, ki nima ga v oblasti
demon, ki si izmislil je telo,
kjer zdaj ječiva kot v železni pasti
ujet kragulj, ustvarjen za nebo.